

Vertelschets 26.4: De apostel van de Liefde

BEGINZIN

Het is gezellig druk in de straten van Efeze. De zon zakt langzaam weg naar het westen. De schaduwen worden steeds iets langer. Een zacht windje waait de koelte van de avond door de straten. Nog even voordat de nacht zal invallen, lopen de mensen naar buiten. Even een frisse neus halen. Rustig lopen ze door de straten van Efeze.

VERTELSCHETS

Daar loopt een man. Hij ziet er niet rustig uit. Zijn gezicht is vuurrood geworden van de zon. De zweetdruppels parelen op zijn voorhoofd. Zijn voeten zijn zwart geworden van al het stof. Zoekend kijkt hij om zich heen. Even later laat hij de knokkels van zijn hand op de deur van een huis vallen. Klop, klop, klop. 'Goedendag, waarmee kan ik u van dienst zijn?' Een dienstbode heeft de deur opengedaan. 'Klopt het dat apostel Johannes hier woont?' 'Dat klopt helemaal meneer. Hij is hier binnen. Kom verder'.

'Zo, u heeft nieuws uit de gemeenten van Klein-Azië. U kijkt bezorgd, is het slecht nieuws?' Daar staat de man tegenover de apostel Johannes. Op de tafel voor de apostel liggen wat boeken, papier en wat schrijfgerei. 'Inderdaad apostel, het gaat niet goed met de gemeenten. Ze luisteren niet meer naar wat er in de Bijbel staat.' Een zorgelijke trek komt er op het gezicht van Johannes. Even denkt hij diep na. 'Ik zal ze een brief schrijven. Ik zal ze schrijven dat het heel belangrijk is om naar de Bijbel te luisteren. Ja, ik zal de belangrijkste dingen uit de Bijbel opschrijven. Dat zal ik doen'. Direct pakt Johannes een leeg vel papier, zijn pen en daar krast de pen over het papier...

Johannes schrijft een brief. Maar wat heeft hij geschreven? Een stukje daarvan gaan we met elkaar lezen.

Je kunt in plaats van deze Bijbelstudie ook het schaduwverhaal vertellen (zie hieronder). Dit is een fictief verhaal waarin de boodschap van de brief van Johannes duidelijk wordt gemaakt. Dit verhaal kan ook verteld worden na de Bijbelstudie.

De belangrijkste teksten uit het stukje wat we gaan lezen zijn:

- 1 Johannes 2:10
- 1 Johannes 2:11
- 1 Johannes 4:7
- 1 Johannes 4:11
- 1 Johannes 4:21

Laat de kinderen nu alleen/ in tweetallen één van de teksten lezen. Verdeel de teksten, zodat iedereen een andere tekst leest. Ze proberen, evt. met uitleg van Jongerenbijbel/ Bijbel met uitleg/ Studiebijbel/ of andere uitleg, in eigen woorden te zeggen wat er in de tekst staat.

Laat de kinderen daarna aan elkaar vertellen wat er in 'hun' tekst staat. Stel hierbij zelf vragen aan de kinderen of geef nog extra uitleg, zodat de inhoud van de tekst echt duidelijk is. Hieronder volgt een korte verklaring van de teksten:

1 Joh 2:10: Als je de mensen om je heen liefhebt, dan wandel je in het licht. God Zelf noemt zich het Licht. Als je wandelt in het licht, ben je dus dicht bij God en doe je wat de Heere God wil. Je zult je dan niet ergeren aan het gedrag van anderen. Ook zul je ervoor zorgen dat anderen zich niet aan jouw gedrag zullen ergeren.

1 Joh 2: 1: Dit vers is het tegenovergestelde van vers 10. Als je de mensen om je heen niet liefhebt, dan wandel je in de duisternis. De duivel wordt wel de vorst van de duisternis genoemd. Als je wandelt in de duisternis, hoor je bij de duivel. In het donker zie je niets. Als je in de duisternis wandelt, dan zie je de mensen om je heen niet echt, daarom heb je ze niet lief.

1 Joh 4:7: Als je uit God geboren bent, dan ben je een kind van God. Dan geloof je in de Heere God. Je hoort bij God. De liefde hoort bij de Heere, daarom zul je als kind van God elkaar liefhebben.

1 Joh 4:11: God heeft ons liefgehad, doordat Hij ons gemaakt heeft en doordat Hij ons leven bestuurt. Hij heeft ook Zijn Zoon naar de aarde gestuurd, om voor de zonde te sterven. Ook blijkt Gods liefde daarin dat Hij Zijn Heilige Geest gezonden heeft, om zondaren tot geloof te brengen. God heeft ons lief, daarom moeten wij ook elkaar liefhebben.

1 Joh 4:21: De Heere geeft ons een gebod, een opdracht. Als je God liefhebt, dan moet je ook elkaar liefhebben. Deze tekst is als het ware een samenvatting van alles wat Johannes in de andere verzen al gezegd heeft.

Tot slot nog een laatste vraag: wat is het belangrijkste onderwerp uit deze bijbelteksten? *Heb elkaar lief, omdat God jou liefgehad heeft.*

SCHADUWVERHAAL

Wandel in het licht en niet in de duisternis

Schaduwverhaal bij 1 Johannes 2: 7-11 en 1 Johannes 4: 7-21

Laat de kinderen tijdens het luisteren naar dit verhaal alvast nadenken over de betekenis ervan. Achteraf kun je die dan met elkaar bespreken.

Duistere haat

Het is donker om me heen. Ik zie geen enkel streepje licht. Ik kan zelfs mijn voeten niet zien. Ik voel een harde, koude ondergrond. Voorzichtig probeer ik een stap te zetten. Waar ik heenga? Waar ik mijn voet neerzet? Ik heb geen idee. Ik probeer nog een stap te zetten. Het gaat nog goed. De grond onder mijn voeten voelt nog steeds hetzelfde als bij de vorige stap. Toch voel ik me steeds banger worden. Wat als ik straks in het water loop? Wat als ik straks struikel? Wat als er rondom mij allemaal wilde dieren sluipen? Wat als ik straks in een grote gapende afgrond val? Ik voel mijn spieren zich aanspannen van spanning. Ik probeer te roepen, maar er komt geen enkel geluid uit mijn mond. Maar hoor... daar roept iemand. Waar komt het geluid vandaan? Zou diegene ook bang zijn? Nee, diegene lijkt wel boos. Nu hoor ik nog meer stemmen. Ze schreeuwen allemaal door elkaar. 'Hé stomkop, kijk even uit waar je

loopt, je liep gewoon over me heen'. 'Ja dat kon ik toch ook niet zien en je hoeft niet zo hard te schreeuwen. Ik sta vlak naast je hoor'. Even verderop klinken nog meer stemmen: 'Hé vuile dief. Geef hier m'n portemonnee. Dat is mijn geld'. 'Nou, zie me maar te pakken te krijgen. Je ziet me toch niet, haha.' Gemeen klinkt de lach van de ander. Het is helemaal niet fijn om hier te zijn. Niets is hier leuk. Niemand is hier aardig.

'Dag vreemdeling.' Ik schrik enorm. Er staat iemand naast me. Ik kan hem alleen niet zien. 'Volgens mij heb ik u hier nog nooit eerder gezien.' 'Nee, dat klopt. Ik wilde wel dat ik hier nooit was gekomen.' 'Dat snap ik', zegt de vreemdeling. 'Dit is het land waar alle mensen leven.' 'Alle mensen?,' vraag ik verbaasd. 'Ja. Vroeger niet hoor, maar de mensen hebben zelf gekozen om hier te gaan wonen. Ze dachten dat ze hier gelukkig zouden worden.' 'Gelukkig? Het is hier vreselijk.' 'Dat klopt,' zegt de vreemdeling. 'Iedereen haat elkaar, maar zelf denken ze dat ze gelukkig zijn. Iedereen slaat elkaar, schopt elkaar. Iedereen steelt en rooft waar je bij staat. De mensen vermoorden elkaar zelfs. Maar ik heb goed nieuws, het zal niet altijd zo blijven, wacht maar af.' De stem van de man was bij de laatste zin heel blij gaan klinken. Vol verwachting wacht ik af wat er gaat gebeuren.

Lichtende liefde

Even lijkt het alsof er niets gebeurt. Alles blijft even donker, zoals het even geleden ook was. Ik probeer met mijn ogen door de duisternis heen te dringen. Het lukt niet. Ik kijk om me heen, maar aan alle kanten blijft het even zwart. Maar dan... dan gebeurt het...! Hoog boven me in de lucht: een heel klein lichtpuntje. Hoog boven me, maar het komt wel steeds dichterbij. Het kleine lichtpuntje wordt steeds groter en groter. Het wordt steeds lichter om me heen. Nu zie ik hoe dit land eruit ziet. Kale rotsen, zwart en donkergrijs. Nergens groeit een bloemetje. Nergens stroomt een beekje met water. Ik zie de mensen. Ze zijn vuil en vies en ze leven in de grotten. Het is hier echt gruwelijk! Het lichtpuntje wordt ondertussen enorm groot. Ik zie nu dat het niet een rond puntje is, nee het is een groot, lichtgevend Kruis. Het Kruis komt steeds dichterbij op me af. Het lijkt wel alsof het recht op me zal vallen. Maar het gebeurt niet. Vlak voor mijn voeten komt het Kruis neer. Het ligt plat op de grond. De lange Kruispaal vormt een weg, vlak voor mijn voeten. Opeens staat er weer een man naast me: 'Ga maar, loop maar over het Kruis heen naar de andere kant'. Ik herken de stem! Het is dezelfde man die net naast me stond. Ik zet mijn voeten op het Kruis. Ik kan erop lopen. Ik zie hoe er voor me ook mensen lopen. Ook zij hebben hun voeten op het Kruis gezet. Hoe verder ik loop, hoe wonderlijker het wordt. Aan het eind van het Kruis straalt een groot licht me tegemoet. Daar is een heel ander land. Aan het eind van het Kruis staat een man. Hij heeft een stempel in zijn hand. Iedereen die langs Hem loopt, krijgt een stempel op zijn voorhoofd gedrukt. Het is het stempel van een Kruis. Ook op mijn voorhoofd drukt de man een Kruis. Mijn eigen vieze kleren worden uitgedaan. Ik krijg nu nieuwe kleren: ze zijn zo prachtig mooi wit. Helemaal schoon. Nu ben ik in het land van het licht. 'Als je kleren weer een keer vies worden, dan moet je weer terug komen naar het Kruis. Hier kunnen wij je kleren telkens weer helemaal schoon maken.' Met een stem vol liefde zegt de man het tegen me. Ik kijk eens rustig om me heen. Hier ben ik helemaal niet bang meer. Het is hier fijn. Moet je kijken naar de mensen: ze lachen naar elkaar, ze groeten elkaar heel vriendelijk. De mensen lopen naast elkaar over het groene gras. Kijk, daar is iemand aan het werk. Het is een timmerman. Hij maakt een mooie houten tafel. Hij doet dit niet alleen. Hij wordt door anderen geholpen. Ze werken samen. Niemand is hier boos op elkaar. De mensen houden van elkaar! O nee, daar gaat het fout. Eén van de mensen stapt op de tenen van iemand anders. Zal diegene nu boos worden? Nee, hij vindt het niet erg. Hij vergeeft het de ander. Moet je daar eens kijken: er zit iemand op z'n knieën. Zijn gezicht heeft hij naar beneden gebogen. De tranen rollen over zijn wangen: 'Ik heb verkeerd gedaan! Ik heb mijn buurman niet liefgehad.' Ik ga naast de man staan: 'Wat is er gebeurd?' 'Nou', begint de man, 'ik wandelde hier in het land van het licht, maar toen zag ik iemand lopen. Ik vond

die man niet aardig. Ik haatte hem. Eerst was het nog licht om me heen, maar toen begon het donker te worden. Het was alsof ik weer terug was in het land van de duisternis.' Ik kijk de man geschrokken aan: 'Is het nu nog steeds donker om u heen?' 'Nee, nu niet meer, toen ik besepte wat ik deed, viel ik op de grond en vroeg de Koning om vergeving. Toen werd het weer licht. Er kwam weer liefde in mijn hart!' Gelukkig, opgelucht haal ik adem: 'Dan is het nu weer goed, maar kom, ik zie dat uw kleren vies zijn geworden. Bij het kruis kunnen ze weer schoongemaakt worden. Ga maar!' Daar gaat de man naar het kruis. Het kan hier dus soms ook verkeerd gaan, maar toch is dit een land waar de liefde overwint! Ik draai me even om. Achter me zie ik het Kruis. Daarachter zie ik het donkere land. Nog steeds zijn er mensen in het land van de duisternis. Nog steeds haten de mensen elkaar daar. Voor het Kruis staat een Man. Ik loop naar hem toe en vraag hem: 'Wat doet u hier?' 'Ik sta hier, zodat niemand die in het land van het licht is weer terug zal gaan naar het donkere land. Ik houd ze allemaal tegen. Ik vertel ze hoe lelijk het donkere land is en hoe mooi dit land van het licht is. Ik vertel ze dat het zo'n groot wonder is dat het Kruis uit de hemel is gekomen. Als ze teruggaan, zou het Kruis er voor niets zijn geweest. Dat zou een belediging voor het Kruis zijn. Ik vertel ze nog meer. Ik vertel ze van de dag die komen gaat. Wanneer weten we niet, maar de dag zal komen. Dan zal onze Koning naar ons toekomen. Dan zal Hij recht gaan spreken. Iedereen die in het land van het licht woont, mag dan voor altijd bij Hem zijn. Dat zal echt heerlijk zijn. Dan zal het nooit meer verkeerd gaan. Maar de mensen die in het donkere land wonen, die zullen weggestuurd worden. Zij krijgen straf voor al het slechte wat ze gedaan hebben. Dat zal vreselijk zijn.' Ik kijk de Man voor me even aan: 'Wat heeft u mooi werk. Mensen in het land van het licht houden.' Ik loop weer terug naar het land van het licht. Het is hier zo fijn. Straks als de Koning zal komen, zal het nog veel fijner zijn. Het is haast niet voor te stellen hoe heerlijk dat moet zijn! Wat een ontzettend goede Koning moet dat wel niet zijn!

UITLEG

In het verhaal zitten de elementen vanuit 1 Johannes 2: 7-11 en 1 Johannes 4: 7-21 verwerkt:

- Het donkere land: door de zondeval leeft de mens in de zonde. De mens is geneigd God en de naaste te haten. De mens is zo blind dat hij niet eens ziet wat hij doet. Zo is het ook met de zonde. Vanuit onszelf zien we niet eens dat de zonde erg is. De mens denkt dat hij gelukkig is in de zonde. Bij de schepping was alles goed, maar de mens heeft gekozen voor de zonde. Nu zijn de kleren van de mensen helemaal vies en smerig geworden, besmet met de zonde. (1 Joh. 2:9, 11; 1 Joh. 4:8, 20)
- De man die ernaast komt staan: deze man vertelt hoe erg de situatie van de mensen is en wijst op de verlossing door het Kruis. Dit is iedereen die vertelt uit de Bijbel: dominee, ouderling, ouders, leerkracht, enz. (1 Joh. 2:8; 1 Joh. 4:14)
- Het Kruis: God openbaart Zijn liefde aan de mensen in Zijn Zoon. Door de Kruisdood van Christus kan de mens verlost worden. Het Kruis is de weg naar een nieuw land. Aan het eind van het Kruis ontvangen de mensen een stempel op het voorhoofd. Dit is het teken dat ze gekocht zijn door Christus. Christus heeft de schuld van de zonde betaald. Nu is de mens schuldenvrij. Het Kruis is daar het teken van. Bij het Kruis worden ook nieuwe kleren uitgedeeld. De zonden worden weggedaan, vergeven. Christus maakt de verlost en helemaal rein. Als de kleren toch weer vies worden door de zonde, dan is er bij het Kruis steeds weer vergeving te krijgen. (1 Joh. 4: 9, 10, 15, 16 en 19)
- Het land van het licht: als de mens door Christus verlost is, wordt de mens wedergeboren. De mens verandert. Hij is nu een verlost. De mensen wandelen in Gods licht en liefde en ze hebben elkaar lief. Mensen vergeven elkaar en de ergernis aan elkaar is weg. Als de mens wedergeboren is, is er geen

plaats meer voor angst. Dit betekent niet dat de mensen dan zonder zonden zijn, want een christen heeft niet iedereen lief. Maar in de weg van berouw en bekering wil God het weer licht maken. Hij wil de zonden weer wassen. Net als bij de man die zijn broeder haatte. (1 Joh. 2: 10; 1 Joh. 4: 7, 11, 12, 13, 18 en 21)

- De man die iedereen tegenhoudt: De Heilige Geest zorgt ervoor dat de christenen in het licht blijven wandelen. Dit doet Hij door ze te wijzen op het vreselijke van de zonde, op het wonder van het Kruis van Christus, op het heerlijke leven in de liefde en op de wederkomst van Christus. (1 Joh 4:13)
- De Koning zal terugkomen: De Heere Jezus zal terugkomen om te oordelen. De mensen die niet verlost zijn door het Kruis, zullen vergaan. Zij die wel zijn verlost door het Kruis zullen voor eeuwig bij God zijn, voor eeuwig bij die heerlijke Koning! (1 Joh 4:17)